

Jun 2014

"I evo, ja sam sa vama u sve dane do svršetka veka." (Mat 28, 20)

Jevanđelista Matej započinje Jevanđelje podsećajući da je Isus, čiji životopis počinje da piše, Bog s nama, Emanuil (Mat 1, 23). Završava ga gore navedenim rečima, kojima Isus obećava da će ostati uvek s nama, pa i nakon što se vrati na nebo. Sve do svršetka sveta biće S NAMA BOG.

Isus ove reči upućuje učenicima nakon što im je dao zadatak da nose njegovu poruku po čitavom svetu. Bio je posve svestan da ih šalje kao ovce među vukove i da će trpeti protivljenja i progone (Mat 10, 16-22). Zato ih nije htio ostaviti same u njihovom poslanju. Upravo u trenutku kada je odlazio, obećao je da će ostati s njima! Neće ga više videti svojim očima, neće više čuti njegov glas, neće ga više moći dodirnuti, ali on će biti prisutan među njima, kao pre, pa čak i više nego pre. Do tada je njegovo prisustvo bilo vezano za određeno mesto: za Kapernaum, jezero, brdo, Jerusalim, a od tada on će biti gde god budu njegovi učenici.

Isus je imao u vidu i sve nas koji ćemo morati da živimo u složenoj životnoj svakodnevici. Bio je utelovljena ljubav i sigurno je ovako razmišljao: "Želeo bih biti uvek s ljudima, s njima deliti svaku zabrinutost, savetovati ih, hodati uz njih po ulicama, ulaziti u kuće i svojom prisutnošću oživeti njihovu radost".

Želeo je ostati s nama kako bismo osetili njegovu blizinu, njegovu snagu i njegovu ljubav.

Lukino Jevanđelje nastavlja pripovedanje o tome kako su se učenici s velikom radošću vratili u Jerusalim nakon što su Ga videli kako uzlazi na nebo (Luka 24, 52). Kako je to bilo moguće? - Doživeli su istinitost tih Njegovih reči.

I mi ćemo biti puni radosti ako zaista poverujemo u Isusovo obećanje:

"I evo, ja sam sa vama u sve dane do svršetka veka."

Ove reči, posljednje koje je Isus uputio učenicima, označavaju kraj njegovog zemaljskog života, a istovremeno i početak života Crkve. U njoj je prisutan na različite načine: u Evharistiji, u svojoj reči, u svojim službenicima (episkopima, sveštenicima), u siromasima, malenima, odbačenima, u svim bližnjima.

Mi volimo naglasiti onu Isusovu prisutnost na koju je On sam ukazao, takođe u Matejevom Jevanđelju: "Gde su dva ili tri sabrana u ime moje, onde sam i ja među njima" (Mat 18, 20). Po toj se prisutnosti On želi nastaniti svuda.

Ako živimo što On nam zapoveda, posebno Novu zapovest, Njegovu prisutnost možemo doživeti i izvan crkava, među ljudima, u mestima u kojima oni žive, posvuda.

Od nas se traži uzajamna ljubav, koja je služenje, razumevanje, saosećanje u bolima naše braće, u strepnjama i u radostima; ona ljubav koja sve pokriva i sve prašta, a to je hrišćanska ljubav.

Živimo tako da bismo svi imali mogućnost susresti se sa Njim već ovde, na zemlji.

Kjara Lubik

[Reč života na madarskom - na hrvatskom](#)